

Eindtijdbode

Jezus Christus en Dien gekruisigd

www.eindtijdbode.nl

Christen-zijn in een moderne wereld

Verlost uit de wereld

Feitelijk is toelichting bij de titel overbodig. Het gaat over het leven in de wereld, terwijl tegelijk beweerd wordt dat wij als christenen niet mogen opgaan in deze wereld. Letten wij op Paulus' vermaning in Romeinen 12:2a – **“En word niet aan deze wereld gelijkvormig...”** – dan concluderen wij dat christenen een andere levensstijl hebben dan zij die van deze wereld zijn. De Here Jezus heeft dan ook gezegd dat Zijn discipelen NIET van de wereld zijn, omdat Hijzelf dat ook niet is:

- *“...en de wereld heeft hen (= Jezus' discipelen / volgelingen) gehaat, omdat zij niet van de wereld zijn, zoals Ik niet van de wereld ben.”* (Johannes 17:14 ¹)
- *“Zij zijn niet van de wereld, zoals Ik niet van de wereld ben.”* (Johannes 17:16)

Toch heeft de Here Jezus niet gebeden dat zij uit de wereld weggenomen zouden worden, maar wèl dat zij daarin BEWAARD zouden worden voor de boze:

- *“Ik bid niet dat U hen (= Jezus' discipelen / volgelingen) uit de wereld wegneemt, maar dat U hen bewaart voor de boze.”* (Johannes 17:15)

¹ Alle Bijbelteksten zijn in HSV, tenzij anders vermeld. (noot AK)

Wij zijn nu eenmaal 'gesteld' in de wereld, alhoewel wij niet van de wereld zijn; want wij leven uit genade, in het volbrachte werk van verzoening door Christus. *"...ook wijzelf, die de eerstelingen van de Geest hebben, ook wijzelf zuchten in onszelf, in de verwachting van de aanneming tot kinderen, namelijk de verlossing van ons lichaam."* (Romeinen 8:23b).

Het Woord van God is LEVEND en KRACHTIG; het bevat het Leven en deelt dat uit waar geloof gevonden wordt. Het Woord van God houdt een geheim (een verborgenheid) in. In dit verband staat er geschreven: ***"Want het is geen Woord zonder inhoud voor u, maar het is uw leven..."*** (Deuteronomium 32:47a)

Stefanus' getuigenis in Handelingen 7:38 is een bevestiging dat Mozes de LEVENDE WOORDEN Gods ontving: *"Hij (= Mozes) is het die in de woestijn tijdens de samenkomst van het volk bij de Engel was Die tot hem sprak op de berg Sinai, en bij onze vaders, en hij (Mozes) was het die de LEVENDE WOORDEN ontving om die aan ons door te geven."*

Petrus getuigt in Johannes 6 vers 68b: *"...Heere, naar wie zullen wij heen gaan? **U hebt woorden van EEUWIG LEVEN.**"*

Het is het Woord – Godzèlf (die de 'Inspirator' van die geïnspireerde Woorden is) – waardoor wij verlost worden uit deze tegenwoordige boze wereld;

verlost uit de macht der duisternis. Halleluja! Maar één ding is nodig: wij moeten wedergeboren worden en zijn! Niemand moet denken dat hij of zij wedergeboren is – enkel en alleen – vanwege het feit dat men lid is van de één of andere godsdienstige groepering.

PERSOONLIJKE wedergeboorte is noodzakelijk, want zonder wedergeboorte is het 'niet-van-de-wereld-zijn' géén realiteit. **Juist het 'niet-van-de-wereld-zijn' maakt, dat wij deze noodzakelijkheid leren verstaan.**

Niet weggenomen uit de wereld

Christenen worden niet weggenomen uit de wereld, want zij zijn daarin gezet om daar hun plaats in te nemen en hun taak te vervullen. Tegelijkertijd leven zij echter uit een ander principe en dientengevolge op een ander niveau. Toegegeven moet worden dat de situatie waarin christenen zich bevinden altijd moeilijk is geweest; extra moeilijk in de huidige moderne wereld.

Wat moet er dan gedaan worden? Het enig juiste antwoord is: met beide benen op de grond blijven staan! Onder geen enkele voorwaarde mogen wij de vruchten van het christelijk geloof afwijzen – ook al zijn daar de meest hevige teleurstellingen te incasseren. Dit laatste zal niet uitblijven in een

moderne wereld, waar alles ‘verpolitiekt’ wordt en is!!

Dit maakt en heeft als gevolg dat wij bereid moeten zijn om te lijden. Smaad, minachting, laster, intriges en verwerping zullen ons deel zijn. Niemand behoeft het lijden op te zoeken – het kruis is altijd dáár. Jezus heeft Zich in dit opzicht duidelijk uitgesproken: “Wie Mij wil (NA)volgen, neme dagelijks zijn kruis op”.²

Dat zal zeker niet meevallen, maar in dergelijke omstandigheden moeten christenen toch ‘appelleren’.³ Daar wordt van christenen verwacht dat zij sterk genoeg zullen zijn om (in geestelijke zin) tegen de stroom op te roeien. Dikwijls genoeg zal de vraag beantwoord moeten worden: hoe ver mag en kan ik meegaan (met de massa of een met ander)?

Het komt erop neer dat wij moeten weten waar of wanneer ‘neen’ gezegd moet worden!

Het enige, allesvoldoende antwoord hierop is: daar waar het ‘niet-van-de-wereld-zijn’ NIET MEER BELEEFD KAN WORDEN, is de grens bereikt!! Het zal dikwijls genoeg voorkomen dat wij ons moeten terugtrekken uit verantwoordelijk-

² “...Als iemand achter Mij wil komen, moet hij zichzelf verloochenen, zijn kruis dagelijks opnemen en Mij volgen” (Lukas 9:23). (noot AK)

³ Appelleren = Appèl aantekenen = In hoger beroep gaan of zich verzetten tegen een uitspraak in 't algemeen. (noot AK)

heidsbesef. En dit is géén kwestie van eigen-gerechtigheid, maar zuiver van het veroordelen van de boze werken. Bij alles is ‘toerusting’ nodig. Het ‘hoe’ is Gods geheim en niet onze zaak. Ons werken heeft namelijk dan pas zin, wanneer er een vast geloof is in Jezus’ opstanding. Prijst God! Want: *“Zoals de stoffelijke is, zo zijn ook de stoffelijke mensen, en zoals de Hemelse is, zo zijn ook de hemelse mensen.”* (1 Korinthe 15:48)

Waardoor wordt de christelijke levenswandel verder gekenmerkt?

Daar is nog een ander belangrijk punt van overweging. Niet-van-deze-wereld-zijn betekent, op de graad genomen, dat christenen een andere wereld verwachten; omdat deze oude, moe geworden en toch ‘moderne’ wereld (modern althans in de ogen van de mens) ten einde loopt. Maar christenen hebben een ‘toekomst’. Wij moeten dus ‘vooruitgrijpen’ – jagen naar wat voor ons ligt. Hier beleven christenen de spanningen van het geloof! Maar hier klinkt ook het vermaan van de apostel tot ons door: *“Als deze dingen dus allemaal vergaan, **hoedanig behoort u dan te zijn in HEILIGE levenswandel en in godsvrucht.**”* (2 Petrus 3:11)

Voorts moet de christen weten dat hij als mens is geroepen om te 'leven in relatie', omdat mensen nu eenmaal mensen nodig hebben. Wie hiervan nog niet overtuigd is die moet het scheppingsverhaal in Genesis 2 (nog) maar eens bestuderen. Het zal dan duidelijk zijn dat – gezien vanuit Bijbels standpunt – het niet voorstelbaar is om te leven zonder relatie tot God in de eerste plaats, Die de Schepper is van alles, en de naaste. Het is Gods uitgesproken wil dat wij (geschapen als wij zijn naar Gods beeld en gelijkenis) in relatie tot Hem zullen leven – en tot de medemens – in waarachtige liefde. Een liefde die geeft, die echt uitgaat naar de ander. Hier is géén sprake van de liefde die de ander tot een object maakt, die de ander gebruikt om omhoog te komen. Geenszins! **Het is die liefde, die nederdaalt, die de ander wil zien als uitnemender.**

Bijgevolg: als wij in onze omgang met de medemens ongehoorzaam en liefdeloos zijn, dan betekent dat ook dat onze verhouding tot God verkeerd is en er eerder 'verstoring' heeft plaatsgehad. Genesis 2 openbaart ons 'het op elkaar aangewezen zijn' van man en vrouw, alhoewel het onderscheid niet als scheiding bedoeld wordt. Begrijp: man en vrouw zijn 'op elkaar toe' geschapen en als zodanig dienen zij zich op te houden in de wereld, met onthouding van datgene wat de wereld te bieden heeft en

wat in Gods ogen niet deugt. Wij komen nu vanzelf op een ander punt, een andere mogelijkheid, om die door God gewilde 'eenheid' te beleven.

Het huwelijk en het wereldse leven

Genesis 2:18-24 is in dit opzicht duidelijk genoeg:

“Ook zei de HEERE God: Het is niet goed dat de mens alleen is; Ik zal een hulp voor hem maken als iemand tegenover hem. De HEERE God vormde uit de aardbodem alle dieren van het veld en alle vogels in de lucht, en bracht die bij Adam om te zien hoe hij ze noemen zou; en zoals Adam elk levend wezen noemen zou, zo zou zijn naam zijn. Zo gaf Adam namen aan al het vee en aan de vogels in de lucht en aan alle dieren van het veld; maar voor de mens vond hij geen hulp als iemand tegenover hem. Toen liet de HEERE God een diepe slaap op Adam vallen, zodat hij in slaap viel; en Hij nam één van zijn ribben en sloot de plaats ervan toe met vlees. En de HEERE God bouwde de rib die Hij uit Adam genomen had, tot een vrouw en Hij bracht haar bij Adam. Toen zei Adam: Deze is ditmaal been van mijn beenderen, en vlees van mijn vlees! Deze zal mannin genoemd worden, want uit de man is zij genomen. Daarom zal een man zijn

vader en zijn moeder verlaten en zich aan zijn vrouw hechten; en zij zullen tot één vlees zijn.”

Huwelijks-eenheid is uit God en dient – vooral in de tegenwoordige moderne wereld met haar verkeerde toleranties op zovele gebieden! – te allen tijde te worden gehandhaafd. Wat de wereld laat zien, is in absolute strijd met wat in de Bijbel geschreven staat. Wij kunnen hierop nog verder ingaan, maar de details zijn niet goed mogelijk op te nemen in de begrenzing van dit artikel.

Trouwens in het boek ‘HIJ & ZIJ na hun “Ja” (woord)’⁴ van de hand van schrijver dezes is diep genoeg ingegaan op de verhoudingen tussen de seksen in de tegenwoordige wereld.

Het is de ‘verbondenheid’, door God gewild, voor héél het leven. Wij willen alleen dit nog zeggen: ‘discipline’ is te allen tijde nodig; vooral als wij letten op de wetteloosheid in de wereld, worden wij daarvan overtuigd.

Wie zichzelf liefheeft en daarnaast zijn vrouw (als zijnde *“been van zijn beenderen, en vlees van zijn vlees”*), en God in de allereerste plaats, kan onmogelijk de wereld liefhebben. De kern-gedachte van de Oudtestamentische Wet is de

⁴ Het boek “HIJ & ZIJ na hun ‘Ja’” van CJH Theys is in mijn bezit, maar niet gedigitaliseerd. Het is op aanvraag – via een mail naar info@eindtijdbode.nl – in een gescande versie te verkrijgen. (noot AK)

liefde. De wetsvervulling door Christus, Zijn absolute gehoorzaamheid door de Geest, is het volmaakte voorbeeld. Zó en niet anders heeft God het gewild “*vanaf het begin*”. Het zijn geen loze woorden met betrekking tot het leven als christen in onze moderne wereld, want de apostel Johannes zegt:

- ***“Heb de wereld niet lief en ook niet wat in de wereld is. Als iemand de wereld liefheeft, is de liefde van de Vader niet in hem. Want al wat in de wereld is: de begeerte van het vlees, de begeerte van de ogen en de hoogmoed van het leven (SV: de grootsheid des levens), is NIET uit de Vader, maar is uit de wereld. En de wereld gaat voorbij met haar begeerte; **maar wie de wil van God doet, blijft tot in eeuwigheid.**”***
(1 Johannes 2:15-17)

“De God nu van alle (SV: aller) genade, Die ons geroepen heeft tot Zijn eeuwige heerlijkheid in Christus Jezus, Hij Zelf moge u – na een korte tijd van lijden – toerusten (SV: volmaken), bevestigen, versterken en funderen.” (1 Petrus 5:10)

AMEN.

CJH Theys

Uit: Tempelbode, augustus 1986